

12. СВѢТЪ-ТЪ.

Что е свѣтъ-тъ, за оныя что го обичать и что ся вѣждать да ся напоени съ веселбы-ты му, и что не можать да бѣждать безъ него? Свѣтъ-тъ ли? Той е едно вѣчно робство, дѣто никой не живѣе за себе си, и дѣто за да живѣе благополучно, трѣбва да ся поклони на вѣрны-ты му и да възлюби робство-то му. Свѣтъ-тъ ли? Той е едно ежедневно възбунтованіе отъ случаи, кои-то съ рѣдъ възбуждавать въ сѣрдца-та на на неговы-ты подкупицы, най-силны и най-печалны страсти, строги омразы, досадны недоумѣнія, горьки страхове, силны и лоши зависти, тѣжки грыжѣнія.

Свѣтъ-тъ ли? Той е една проклята земя, дѣто и самы-ты веселбы имать си тѣхны-ты прѣчки и горчивины. Игра-та утрудена отъ нейны-ты ярости и своенравіе; разговоры-ты отѣгчены отъ съпротивленіе на нравы-ты и отъ принятствія на чювства-та; грѣшны-ты страсти и привязанности имать свои-ты отвращенія, свои-ти противны случаи, свои-ти непріятны мѣлвы; позорища-та като глѣдять тѣхны-ты зрители да стоѣтъ съ една дуиѣ просташкѣ, развращеннѣ и да не можать отвори очи отъ най-безмѣрны-ты излишности на роскошество-то, ставать глупавы и не възбуждавать друго освѣнѣ слабы-ты страсти, кои-то отъ далечъ показвать грѣха и турѣтъ примкы за неповинность-тѣ. Най-сѣтнѣ, свѣтъ-тъ е едно мѣсто дѣто и сама-та надѣжда, коя-то е като една твѣрдѣ-сладка страсть, поставя сичкы-ты челоуѣцы злополучны; что-то оныя, кои-то не ся надѣжтъ за ничто, мыслятъ себе си още по-злочести; дѣто всяко нѣ